

SANS OB SVOJEM DRUGEM ZBORU

Konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta, ki se prične v petek 30. maja v Clevelandu, bo zasedala v zgodovinsko važnem času.

Ko se je istotam vršil prvi vseslovenski narodni zbor v Ameriki, so povsod hrumele nacijske horde, osvajale, rušile, požigale in morile tudi žene, starce, otroke in pa "inferiorne" ljudi vse od kraja.

Na tistem zboru je bil res zastopan ves naš tukajšnji narod.

Proletarec ga je pozdravil, a prav na tem mestu smo izrekli svoj dvom v bodočnost tega skupnega navdušenja in v solidarnosti vseh plasti našega priseljeništva.

Vendar smo zbor podprli v veri, da so razmere takoj resne, in pomoč slovenskemu narodu tam takoj nujna, da tudi ako nimaš vere v tako skupnost, je vendar to bolje kot pa da ne bi imeli nikakršne dramatizirane akcije.

Polagoma so se stvari razčistile, struje so spet posete struje in SANS združuje sedaj — oziroma vsebuje le tiste kroge našega ljudstva, ki res verujejo v negov program.

Kar je bilo takih, ki niso želeli preporoda, temveč le povnitev v stare forme, so se poslovili. In mnogi izmed njih so se pridružili onim, ki so med vojno sodelovali tam z okupatorji ter se pod to firmo označevali za "domobranje".

Bežali so s Hitlerjevimi četami vred na Koroško in imovitejši, vplivnejši ljudje, ki so imeli sredstva, pa v Rim, eni v Švico ali kamor že so mogli na varno pred jezo naroda.

SANS je v teh letih svojega obstoja deloval po zatrtani poti. Pomagal je v borbi za poraz osišča in za ustvaritev takega miru, ki bo narodom pravičen — tudi tako malim narodom, kakor je slovenški.

Prezrl ni nobene priložnosti v delu za ta smoter. In pomagal je v relifni akciji. Delal na prosvetnem polju s pomočjo predavateljev in filmov ter s širjenjem tiskovin — slovenskih in angleških.

Delal je vedno s stališča, da smo Američani, ki pa smo dolžni po Rooseveltovemu programu sodelovati mednarodno kjerkoli to koristi grajenju trajnega miru, pravičnosti in socialni zaščiti delavskih množic v industriji in na poljih.

Posebna naloga SANSa pa je od vsega začetka na mednarodnem polju pomagati narodu, iz katerega izhajajo naši izseljeni. V ta namen je SANS obvezal mednarodne kroge naše vlade in poslanke o tržaškem in koroškem vprašanju, o delu in borbi Jugoslavije na zavezniški strani in apeliral je nanje, da naj ta vprašanja razumejo v luči realnosti in jih pravično presojajo.

Toda tudi nasprotniki so bili na delu — iz Italije, Avstrije in tukajšnjem — in zato stvari niso potekale takto kot mi smatramo, da bi bilo pravično. In spornih vprašanj je še mnogo nerešenih.

Zaradi tega je SANS še potreben. Toda obdržati ga v aktivnostih bo sedaj težje kot pa v času najbolj kipešega navdušenja. Torej je naloga tistih, ki v to organizacijo in v njen program verujejo, da jo ohraňe in nadaljujejo z delom.

Če brezposebnost narašča, čemu se jo ne zavira?

Brezposebnost za našo vlado še ni problem, ampak po raznih podatkih je brez dela že nad stiri milijone za zaposlitve godnih moških in žensk.

Nedavno so odslovili v Detroitu na tisoče delavcev, češ, da manjka že železa. Vsa tako odpuščanja pomenijo nadaljnje odslavitve tudi iz drugih obratov.

V Washingtonu se člani Trumanove administracije ukvarjajo v vprašanjem, kako preprečiti krizo, kakršno smo dobili pod Hoovrom.

Tekstilna industrija, ki je vsled svojih inflacijskih cen prisiljena do vodopada, se trudi, da ne zleti navzdol. Nočo pa se sama osvoboditi ekonomskih zakonov, vladne kontrole pa tudi ne morda. Gre se namreč ali naj postane to zares "free enterprise", ali pa le podvzetje, ki bi ga ščitile vladne subvencije.

Tako kot je v tekstilni industriji ne bo šlo, to je gotovo!

Dasi oblačil — posebno spodnji oblik v prodajalnih manjših že dokaj let, so mnoge tekstilne tovarne pognele delavce na cesto. To se pravi, ukini se obrat rajše kot pa da bi znižale cene.

Slabo izgleda tudi v živilski industriji. Magnati so se tako privadili visokih, čezmernih profitov, da raje svoje tovarne zapri pot da bi izdelke dali na trgu po znižanih cenah.

Pravijo, da je tudi v najboljših časih saj kakega dva milijona moških v brezposebnosti že zategadelj, ker pusti prejšnje službe in si izsejo novih. Ampak sedaj se število služb zmanjšuje.

Še slabše se obeta.

Dasi se profiti korporacij višajo od meseca do meseca, se prihranki ljudstva znižujejo. Vojni — ali kakor pravimo sedaj — hranilni bondi, so domačega pošli. Se eno leto, pa bodo vsi posest velebankirjev.

Ista vladna statistika pravi, da delavci čezdaj več kupujejo na upanje. Bodisi hiše, oblike, pohištvo itd.

Na drugi strani pa so profiti narašči do blizu tri sto odstotkov.

Torej se naš ekonomski način razvija približno tako ali pa točno tako kakor po prvi svetovni vojni. Laho se sprijeznamo z resnicami, da se nam bliža nova "depresija". Morda prične že to jesen, mogoče leta 1948, a naš sistem je tak, da je ne bo mogoč zajeziti.

ANEKDOTE

MARK TWAIN,

znameniti ameriški humorist, je v družbi nekoč dejal neki dami:

— Ah, kako ste lepi!

— Škoda, da o vas ne morem reči isto, — je nevljudno odgovila dama.

— Zlažite se mi, kot sem se jaz vam, — je mirno odgovoril Mark Twain.

Namesto da se bi brigali toliko za Grčijo in Turčijo, bi bilo dobro pogledati v naše južne države, kjer se linčevanje množi.

In unije pa v svoje vrste, da jih utrdijo v unijiskem duhu, namesto le s stališča služb svojih uradnikov.

V Greenville, South Carolina, se je minuli teden vršila obravnavava proti linčarjem — prva v zgodovini Zed. držav, na kateri je bila obolezna vsa linčarska država. Zločin je priznala. Vseh osemindvajset obolezencev je pristalo v izpovedi, da so ugrabili črnca in ječe ter ga linčali, pa je porota vzloč temu vse oprostila vsake krivde.

Mnogi listi v severnih državah so imeli k temu izrekuvodnike, z ugotovitvijo, da bo Trumanova doktrina od muh, kajti "komunizem" ima že v tem slučaju veliko gradiva za

protipropagando.

Konjaj je bila ta linčarska država opročena, so se v par južnih državah dogodili novi linčarski vpadi.

Vsek zamorec, ki kaj zagreši, je retiran, zaklenjen v celico in čaka odsodbo. Toda linčarji nočajo tega procesa temveč udruževanje v ječe, jetnika odvedjejo in ga obesijo, ali ustrelje, ali pa izvrše nad njim kar obejo.

Cemu se bi zvezna vlada nekoliko ne pobrigala za odpravo tega stanja v južnih državah, namesto da hoče trošiti stotine milijonov dolarjev proti onim, ki se v Grčiji bore zoper korupcijo rojalistične vlade in reakcijo sploh.

So še druge stvari, na katerih bi bilo Trumanovali administracijski vredno misliti. Neglede na

propagandne vesti o nižanju cen

je vendarle resnica, da draginja še ni zajezena.

In profiti tudi ne. Korporacija General Motors je imela v prvem četrletju tega leta \$1.42 čistega dobitka na vsako delnico. Njen skupen čisti dobitek v prvih treh mesecih tega leta je znašal \$65,838,019.

To je le en primer, kajti razmerne profite imajo vse druge velike korporacije. In tudi manjšim ne gre slabio. Vse pa vedo, da bo to dovedlo v krizo, na katero so se magnati že pravili in ji bodo rekli "recesija".

Naše unijsko gibanje temu položaju ni kos, ker je brez političnega programa. In v kongresu brez moći. Poslanci in senatorji rohne proti "zdečkarjem" in ker so tudi voditelji unij veliki "domoljubi", jim po-

magajo. Posledica te zgrešene politike voditeljev ameriških unij je val sovraštva proti njim in pa postave, ki bodo unjam zadrgnile vrat, ako bodo uveljavljene.

Vsaka unija se bo na podlagi kongresnih sklepov moralno venomer prati, da ni "komunistična", in da nima komunistov v svojem vodstvu. A če bo kompanija trdila nasprotno, bo zadeva predložena vladnemu odboru in ta bo odločal.

Vsak radikalni unijski odbornik bo označen za "komunista", pa če je ali ne.

In vsak sedanji unijski uradnik bi storil dobro delavcem, ki ga plačujejo, če se bi poučil v resnicu, da je to razredni boj ne pa kaka kampanja za patriotskim proti namišljenemu "komunizmu".

KOMENTARJI

Zbirka in presoja uređnik

"Svobodni Trst" še nima governera. Dva, ki jih je predlagala Moskva, oba social-demokrata, sta bila odbita. Namreč vlade Zed. držav. Anglije in Francije so ju odklonile. Predlagale pa so štiri svojih, ki jih je Kremlin črtil, češ, to niso ljudje, ki bi bili sposobni za takto naloge. Nato so priceli zopet od kraj.

Anglija ni revolucionarna dežela, a deluje za procesno — to se pravi, za razvojno revolucijo boljše kot Francija ali katerakoli druga država na svetu. Ta krog ugotavlja mnogi socialistični teoretični te in drugie. Da bi le bili v pravem! Kajti če niso, pride atomska katastrofa na svet. Njegova rešitev pa je v socializmu.

Republika Columbia v latinški Ameriki se je domisila Trumanove "doktrine" in odločila, da so tudi unije nepotrebne. Razpustila je vse, pod pretezom, da je v njih preveč "komunističnega" vpliva. Iz tega se lahko kaj nauči tudi tukajšnji voditelji unij. Kajti ko vlada začne z razrednim bojem, bo šla od stopnje do stopnje, in to zmeren proti delavstvu, neglede kako konservativno je njegovo vodstvo.

Republika Columbia v latinški Ameriki se je domisila Trumanove "doktrine" in odločila, da so tudi unije nepotrebne. Razpustila je vse, pod pretezom, da je v njih preveč "komunističnega" vpliva. Iz tega se lahko kaj nauči tudi tukajšnji voditelji unij. Kajti ko vlada začne z razrednim bojem, bo šla od stopnje do stopnje, in to zmeren proti delavstvu, neglede kako konservativno je njegovo vodstvo.

Na Londonu se je v enem dnevu v mesecu maju dogodilo par umorov. Časopisi so priobčili vzhicične članke ter proteste nad policijo, češ, take stvari spadajo v Chicagu, ne v London, ki je civilizirano mesto!

V Chicagu so umori res udomačeni običaj. Eden policijskih uradnikov je dejal, da so v Londonu čudaki, ako se vzvrajajo radi dveh umorov v 24 urah. Isti uradnik je ugotovil, da imamo v Chicagu čestokrat po pet umorov v enem dnevu, večkrat tudi po sedem in več.

Komisija Z. N., ki je preiskovala vzroke civilne vojne v Grčiji, je ugotovila, da je ena glavnih provozničitelj tega nereda Jugoslavija. To ni res. Je pa razumljivo, da Macedonci v Jugoslaviji podpirajo svoje brašte Macedonce, ki so pod Grčijo. Kajti kri ni voda.

VPRAŠANJE AGITACIJE ZA LIST IN PROBLEM ZMAGOVANJA STROŠKOV

Na seji upravnega odbora dne 19. maja je Anne Beniger poročala, da število naročnikov Proletarca narašča, a ne toliko, da bi to dohajalo višanje izdatkov. Dobili smo mnogo novih naročnikov, kar bi zelo pomagalo, če bi tudi vsi stari ostali. Toda mnogi so preminuli. V marsikakem slučaju so njihni otroci poravnali znesek za zaostalo naročnino in sporočili, da jim je žal, a ker slovensko ne čitajo, jim lista ni treba več pošiljati.

Vzlic temu pa je novih naročnikov več kakor tistih, ki jih moramo iz enega ali drugega vzroka črtati iz naslovnika.

Ob enem je poročala, da je odziv s prispevk v tiskovni sklad bil letos do sedaj veliko boljši kakor lani. In da je priredba v korist Proletarca, ki se je vrnila dne 20. aprila v Chicagu, prinesla nad \$400 prebitka.

Toda naši splošni stroški so sedaj \$100 na teden višji kakor dohodki (naročnina in oglasi) in rajše kot da bi si nakopali previsoke obveznosti, je treba preučiti, kako jih znižati.

En izhod po njenem mnenju bi bil znižati list na štiri strani.

A to smo poskušali po prvi svetovni vojni, ko smo ga znižali z osm na 4 strani, in začeli Proletarca izdajati v obliki revije. Naročniki se tega niso mogli privaditi in venomer priporočali, naj obnovimo staro obliko Proletarca. Češ, da bo potem laglje podvzeti kampanjo za nove naročnike in finančni problem bo s tem rešen.

Tako smo končno tudi storili. In res, podvzeli smo potovale agitacijske ture, zastopniki v naselbinah so se požurili in šlo je nekaj let, dokler ni nastala "depreseija" in pa tudi težki notranji spori so nam škodovali.

Znižati stroške z znižanjem lista in s tem škoditi njegovi vsebini — to lahko zniža račun, a lahko tudi dohodke toliko, da se s tem več izgubi kot pridobi.

O tem na kratko omenja v svoji koloni v tej številki predsednik upravnega odbora Joško Ovin.

Dohodki lista je torej treba zvišati za okrog \$100 na teden, da ne bosta upravnica in urednik, pa upravni odbor, v večnih skrbih, kje dobiti vsote za poravnovanje računov.

Priti do teh dohodkov pa je v naših sedanjih okoljih mogoče edino s pridobivanjem novih naročnin, z obdržanjem starih naročnikov in z več prispevkov v tiskovni sklad?

Kaj je vaše mnenje?

Tudi naše notranje zadeve potrebne pozornosti

Namesto da se bi brigali toliko za Grčijo

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DRŽAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanske Delavske Tiskovne Družbe, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE

NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.50; za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka po pooldine za priobčitev v številki tekočega tedenja.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor..... Frank Zaitz

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$8.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00. Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2864

Turčija in Grčija dobite na stroške naše "nove" doktrine "moderno armado"

Predsednik Truman je zakon svoje doktrine, za boj zoper komunizem "vseporovod", podpisal 22. maja. Kongres ga mu je odobril z veliko večino. Poslanci obeh strank so glasovali zanj. Opozicija je bila šibka. Večja je med ljudstvom, kar pričajo Wallaceovi shodi, a odločuje kongres, ne masa na shodih.

Ameriška vojaška misija je bila posljana v Turčijo še predno je bila "Trumanova doktrina" odobrena, ker je bil državni department prepričan, da bo sprejeta. Oziroma je bil o tem uverjen še predno je šel Truman pred skupno zborom zveznega kongresa z načrtom za obrambo "svobodnih, demokratičnih dežel kjer koli na svetu pred komunistično agresivnostjo."

Sovjetska unija je po minuli vojni na Turčijo precej pritisala zaradi vprašanja Dardanel. Ta ozina je bila Rusiji vsled turške "nevtralnosti" med vojno zaprta. Zato so morale njene ter druge ladje zavezniških dežel s svojim tovorom v pomoč Rusiji po dolgih, skrajno nevarnih potek v sovjetski pristanišči Murmansk in Arhangelsk, in druge v Vladivostok. Vsled tega je Rusija po vojni sklenila, da se s tako nevtralnostjo Turčije ne bo več zadovoljila. Od vlade v Ankari je zahtevala, da naj bodo Dardanele v bodoče pod skupno obrambo in upravo dežel, ki meje ob Črno morje. Te so Turčija, Sovj. unija, Rumunija in Bolgarija. Turčija je ameriško in angleško vlado vprašala za nasvet in ob enem, ako jo bosta podpirala, če sovjetski predlog zavrije. Dobra je zaželeno podpora in pa zagotovilo, da jo bodo Zed. države v slučaju napada branile.

Moskva je nato s pritiskom na Turčijo odnehala, ne pa s propagando. Poudarja, da je bila Turčija med vojno že pripravljena iti odkrito na stran osišča in napovedati vojno zaveznikom, pa je svoj namen spremenila, ker je bila nemška armada pred Stalingradom poražena. Ministri v Ankari so tedaj misili, da ima Hitler zmago nad zaveznički že v žepu.

In šele ko je bila Nemčija tudi na zapadu temeljito tepena, se je Turčija pridružila zaveznikom in napovedala vojno tretjemu rajhu — par dni predno je brez pogojno kapitulirala.

Moskva ima torej vzrok za jezo nad Ankaro. Turčija je med vojno prejema podkupnine za ohranitev "nevtralnosti" z obeh strani, a koristi od tega je imela največ Nemčija.

Rusija že dolgo dobo stremi, da bi si iz svojega velikega Črnega morja dobila skozi Dardanele svoboden, varen izhod. Ampak Rusije v Sredozemlju se boji posebno angleški imperij, ki mu je pot po Sredozemskem morju takozvana "živiljenska žila."

Ko je postala Sovj. unija v teh krajih s svojo diplomacijo čezdalje bolj agresivna, je Anglia uvidela, da sama ni dovolj močna ohraniti status quo, pa je vprašala Zed. države za sodelovanje in za razbremenitev njenega protektiranja Grčije in Turčije. Tu je bila v ta namen Churchill, ki je propagiral vojno zvezo med Zed. državami in Veliko Britanijo — proti komunizmu in Rusiji seveda. Ta načrt je bil tedaj — ko ga je Churchill podal v svojem govoru v Fultonu, Mo., v bistvu že odobren od obeh vlad, kar pričajo vsi nadaljnji dogodki. In če ne bi bilo to res, bi predsednik Truman ne sedel zraven Churchilla in mu pritrjeval, ko je govoril za zvezo med ameriško unijo ter britanskim cesarstvom.

Po 31. marcu je ameriška vlada sprejela angleške obligacije v Grčiji. Ker je angleška armada in njena avtoriteta ostala še tam, ker naša oblast še ni bila organizirana, poročajo iz Londona, da bomo za ta čas nadaljevanja angleške "podpore" Grčiji Angleški odiskovali za stroške od marca pa do sedaj. To nas bo stale kakih dvajset milijonov dolarjev.

Grčija in Turčija sta torej postale s tem ameriški domeni.

Ameriška vojaška misija v Turčiji sedaj proučuje sestavo in sistem turške armade, ki steje okrog milijon mož. Naši častniki pričovedujejo reporterjem, da je "primitivna in slabu izvežbana". Treba jo je modernizirati. To bo bilo naše davalčevanje veliko milijonov — morda milijardo, predno bo cilj moderniziranja dosežen.

Grško "armado" so naši oficirji dobili v boljšem stanju, ker jo že dolgo vežbajo angleški veščaki. Ampak jo bo tudi treba na novo opremiti.

Ako se jim to posreči, bomo imeli v osrčju Sredozemlja močno armado, na katero se bo vrla v Washingtonu lahko zanesla.

Ampak bivši podpredsednik Wallace ni tako prepričan, kar sta Truman in državni tajnik Marshall, da vodi naša politika s prevzemom Grčije in Turčije pod naše varstvo v mir.

"Da," je dejal Wallace, "če jima bi pošljali pluge, žito in druge potrebščine za zgraditev blagostanja v njima, to bi bilo delo za mir. A pošljali jima muničijo in oboroževati njune armade za boj proti 'komunizmu', to pa ni akejja za preprečenje tretje svetovne vojne."

Ameriška živilska pomoč Nemčiji

V sled izgradov in protestov nemškega delavstva v Hamburgu (angleška cona) in v raznih mestih v ameriški coni je nastal za anglo-ameriško okupacijsko oblast problem — dali naj naredijo proti Nemcem s trda, ali z lepa.

En ameriški poveljnik je dejal po radiu, da so si Nemci krizo

V KONGRESU so dobro ščiteni vsi sloji, razen ljudstva. Zavarovani so v njemu vsi trutti, kot jih predstavlja gornja slika. Ljudstvo ne. In zato se mora same "praskati" po hrbitu, dočim se privatni interesi sami ščegljajo drug drugega v njihovo skupno dobro.

KATKA ZUPANIĆ:

IVERI

Bose noge . . .

Skoraj po vsaki večji nezgodbi, in teh je bilo letos že izredno veliko, nam listi prinašajo poleg poročil tudi slike, slike pogorišč, iztrijenih vlakov, razbitih letal, od povodnji in viharjev opustošenih pokrajin, od razstrel poškodovanih ali uničenih poslopij, in celih mestnih predelov. Semertja nam prinesejo tudi slike človeških žrtev. Ponavadi slikajo trupla ponevrečencev pokrita. Tudi obrazje jih zakrijejo. Iz obzirnosti.

Le noge, uboge mrtve noge pustete, da štrele izpod odeje razgaljene, bone. Zakaj tudi teh ne pokrijejo? Ako pa jih že iz tega ali onega vzroka morajo zræčiti, zakaj jim vsaj nogavic ne nataknjejo? Mar je treba tega, skoro bi rekla krutega poudarjaka nizvennosti človeškega telesa, kadar nima več življenja v sebi?

Ali pa morda nismo vsi enako občutljivi za take stvari.

Učenka ljudske šole sem bila že takrat, ko sem šla kropiti Micko, s katero sva se še pred dobrim tednom lovili po šolskem vrtu. Kaj ji je tako nanašla iz zadnje sobe. Micka je ležala v prvi sobi na parahu in vsa odelata s podobicami in cvetjem. V belo je bila oblečena in na glavi venček, ki sem ga prav dobro poznala. Saj si ga nisla le enkrat pomerjali, ko sva se igrali nevesto.

Njena starejša sestra jo je z zeleno vejico branila muh, in kadarkoli je nekoliko bolj zamahtnila, so se podobice zgibale in se je zdele, da se giblje Micka. Da morda samo spi, sem tisto pošepetal sestri. Ta je obrnila svoj zajokani obraz k meni in se skušala nasmehniti. "Spi, res spi. Le prebudila se ne bo

sami nakopali in naj od zmagovalcev nikar ne pričakujejo, da jih bodo preživljali, pač pa naj se sami pobrigajo za vsakdanji kruh.

Njegov oster ton je vplival slab, kajti čeprav je izgrede prepovedal, so se znova dogodili. Iz Washingtona pa je dobil določni poveljnik grajo, če, da je netaknotno postopal. Ob enem je bilo Nemčiji anglo-ameriške cone sporočeno, da je pomoč v velikem že prišla, kajti potrebščine izkladajo z 116 ameriških ladij, ki so dospele tja sredi maja in druge pa so na poti.

Ta pomoč tretjemu rajhu bo stala ameriško ljudstvo leta 1948 \$750,000,000, letos pa \$692,000,000. Polovica tega bi moralplačati Anglija, ki pa niti sama nima živeža, ne denarja, ker je vsled vojne in radi imperialističnih postolovščin v Sredozemlju in druge obubožala. Torej preostaja samo še Uncle Sam, ki je prevzel vso odgovornost, saj kar se stroškov tiče.

V anglo-ameriški coni je 46,000,000 prebivalcev, in francoski coni 6,000,000. Tudi v slednjih so izgredili, a francoska okupacijska oblast skomiga, če, tudi v Franciji smo v pomanjkanju! In vlada v Parizu bi rada, da bi i njen prehranjevalni problem v njenem delu Nemčije prevzela ameriška vlada v svojo brigu.

V sovjetski coni je na podlagi teh podatkov okrog 23 milijonov Nemcev. Kakšno je prehranjevalno stanje med njimi, ni zanesljivih poročil, a kolikor jih je, trdijo, da ni stiske. Prvič že radi tega ne, ker je sovjetska cona predvsem agrarna, to je, da so njeni pridelki večji kot pa so živilske potrebe njenega prebivalstva.

Značilno je, da se Nemčijo v časopisu ameriškega bogatstva slike prikazuje za usmiljenja vredno državo, dežele, ki jih je teptala in uničevala (n. pr. Jugoslavijo, Čehoslovaško, Poljsko in Ukraino) pa so v istem tisku blateni in zaničevane.

Prav in pošteno je, da pomagamo gladnim v Nemčiji. Ni pa prav nuditi to pomoč na način, kot da jo dajemo v namenu obnoviti nov rajh, v namenu dati mu pogoje za zgraditev novega militarizma. Naj zapadni državniki še tako trdijo, da to ni res — vendar vsa znamena pričajo, da zapad vodi z ozirimo na bodočnost Nemčije v bistvu enako politiko kakor po prvi svetovni vojni.

nikdar več . . . Daj, vzdignila te bom, da boš potipala njenе rokice, kako so mrzle . . .

Bile so res mrzle, tako mrzle, da sem čutila mrzčavico po vsem telesu. Zdaj šele so se mi prav razsirile oči. Zdaj šele sem opazila veliko razliko med to Micko, ki je ležala tu vse bleda, vdrtili oči, priostenega noska, sivkastih ustnic in razčesanih las, ki so mrtvo ležali ob upadljivih licih, ter one, ki so ji sijale oči kakor dva razpihanha živa oglja, ki se je včasih zasmajala tak, da smo jo dražili, da ji vidiemo zavzito južino v želodcu. Ali kadar se ji je kaj zamerilo, so se ji rdeče, polne ustnice nasebile visoko pod okrogli nosek: Ta Micka ne bo več skakala po eni nogi, v čemer je bila neprekosljiva. Ko smo že vsi upehani odnehal, je ona vsa razrjavljena sedno poskakovala in njeni krajši laski spredaj ter mišlj rep zadaj — vse je z njo vred veselo poskakovalo . . .

Vendar sem se bolj zbgana nego presunjena naposled znašla ob svoji mrtvi tovarišici. Materino htenje se je slišalo iz zadnje sobe. Micka je ležala v prvi sobi na parahu in vsa odelata s podobicami in cvetjem. V belo je bila oblečena in na glavi venček, ki sem ga prav dobro poznala. Saj si ga nisla le enkrat pomerjali, ko sva se igrali nevesto.

Vendar sem se ne nobote ozrla proti njenim nogam, ki so bile skupaj zagnjene s šopki rož, vkljub temu sem opazila, da so ji noge boze . . . Beli trak okrog stopala in nad narti zavozlan, jih je držal skupaj. Neki odpor se je zgnal v meni do njenih domaćih in zdele se mi je, da bi se mrtva tovarišica počutila veliko bolje, ako bi bila obuta. Zasmilila se mi je tako, da sem morala pobegniti, kajti solz nisem rada pokazala.

Tu sem se nobote ozrla proti njenim nogam, ki so bile skupaj zagnjene s šopki rož, vkljub temu sem opazila, da so ji noge boze . . . Beli trak okrog stopala in nad narti zavozlan, jih je držal skupaj. Neki odpor se je zgnal v meni do njenih domaćih in zdele se mi je, da bi se mrtva tovarišica počutila veliko bolje, ako bi bila obuta. Zasmilila se mi je tako, da sem morala pobegniti, kajti solz nisem rada pokazala.

Pred hišo sem se skoraj zatele ob njenem tetu, ki je s peharjem v roki prihajala z dvorišča. Ta tet je imela vedno prijazno besedo zame. Ustavila me je tudi to pot. "Rada si jo imela, kajne . . . O tudi mi, mi vsi . . ." je dejala mehko in si obrisala oči v konec predpasnika.

"A zakaj je potem ne obuje?" je bruhnilo iz mene z jonom vred. Ustrašila sem se sami svojega glasu. Tet je zatele ob njenem tetu, ki je s peharjem v roki prihajala z dvorišča. Ta tet je prisokčila, mi pomagala s tal in me pobožala po glavi. A jaz sem še zmiril taranala: "A zakaj je ne obuje?"

Pred hišo sem se skoraj zatele ob njenem tetu, ki je s peharjem v roki prihajala z dvorišča. Ta tet je imela vedno prijazno besedo zame. Ustavila me je tudi to pot. "Rada si jo imela, kajne . . . O tudi mi, mi vsi . . ." je dejala mehko in si obrisala oči v konec predpasnika.

"Počakati moramo, da primačevljke iz Črnomlja. Primesel bo še več drugega. Le pridi drevi, pa jo boš videla lepo obuto in vso lepo kot pa . . ."

"Počakati moramo, da primačevljke iz Črnomlja. Primesel bo še več drugega. Le pridi drevi, pa jo boš videla lepo obuto in vso lepo kot pa . . ."

"Počakati moramo, da primačevljke iz Črnomlja. Primesel bo še več drugega. Le pridi drevi, pa jo boš videla lepo obuto in vso lepo kot pa . . ."

"Počakati moramo, da primačevljke iz Črnomlja. Primesel bo še več drugega. Le pridi drevi, pa jo boš videla lepo obuto in vso lepo kot pa . . ."

"Počakati moramo, da primačevljke iz Črnomlja. Primesel bo še več drugega. Le pridi drevi, pa jo boš videla lepo obuto in vso lepo kot pa . . ."

JOŠKO OVEN:

RAZGOVORI

Ko sem bil zadnji v Pennsylvaniji, nekako pred dvema leti, sem srečal nekaj mojih sošolcev iz Sv. Kriške okolice. Obljubili smo si, da kadar zvemo kaj novic iz naše Dolenske si te sporočimo. Pred nekaj dnevi sem prejel pismo od Josipine Majde-Mihelič, učiteljice v pokoju. V pismu omenja pogreb njenega nečaka Lojzeta Hostnika, sina njene sestre. Lojze je bil oficir, ki je prejel v jugoslovanski armadi. Po predaji jugoslovanske vojske se je pridružil partizanom. Padel je jeseni leta 1944 na Stajerskem kot polkovnik (kolonel).

Dve leti je ležal pokopan v stajerskem gozdu. Ker pa ga je njegova mati želela imeti doma, so ga priprljali to pomlad domov v njegov rojstni kraj. Eden njegovih nosilcev je bil tudi moj nečak Franc Owen, kateri je bil član njegove brigade. Izčrpiki iz pisma se

PRIPOVEDNI DEL

WANDA WASILEWSKA:

Iz ljubezni

(Nadaljevanje.)

Zavedla se je in začutila blato v ustih. Mračilo se je. Rdeče vejice so ugasnile, ovin jih je siv, meglem mrak. Se enkrat je umiral Grigorij, z vasej, za večno. Marija je vstala, s težavo premikajoči otrple noge. Mehanično si je začela čistiti plasč, a glina je ostala v rdečih lisah na suknu, roke so bile vse blatre. Napotila se je na postajo. Zazdela se ji je da se je jarek spremenil v globoko, neprehodno brezno. Znova ji je spodnilo in padla je. Ležala je nekaj minut, preden je zbrala toliko sil, da je vstala, čeprav sama ni vedela, čemu se muči in hodi dalje po tej poti. Mrak se je plazil pod smreke in ovil brezoblično ogrodje tovarne, ki je bilo v poltemi še bolj kot sicer povdano predpotopni živali.

Hodila je s težavo, ne da bi gledala pod noge. Začelo je pršiti. Z ustnicami je lovila dežne kapljice, ki so ji padale po obrazu in se čudila njihovemu slanemu okusu. Iz razpolokanih ustnic ji je pritekla kri. Ozrla se je na roke in opazila kri na prstih, ki si jih je ranila z ostriimi kosi opeke. Cigava je ta kri? Grigorjeva? Ne, njegova ni, saj ni ona prevezovala Griša. Ne samo, da ga ni ona, nihče mu ni pomagal, nihče ga ni reševal, ker resitve ni več bilo. Saj ni umrl od ran, "padel je hrabre smrti"; da, takoj je bilo napisano. Padel je na polju slave za domovino, za Stalina...

Zakaj neki ji prihajajo na misel, kadar premišlja o tem, znane besede, ki jih je stokrat brala v časopisu? Jasno, da je tako tudi bilo, jasno, da v teh besedah bije srce, kroži živa kri, a življenje in moč so tem besedam dajali vsi tisti, ki so padli na polju slave za domovino, za Stalina. Drugačnih besed tudi ni moglo biti.

Nenadoma se je začudila — o čem le premišlja, — ko gre z Grisišnega pogreba. Ne, saj ne misli ona, to ji prihaja samo od sebe v misli, nekako brez njene volje.

Na kolodvoruso so jo začudeno ogledovali. Vlak bi moral priti čez eno uro. Seda je na edino klop in potrežljivo čakala in gledala v točko na tleh. Voroncov je skočil iz vlaka — takoj ga je opazila, nihče drug ni izstopil. Dovolila je, da jo je peljal v vagon in ni opazila njegove groze polnega pogleda.

"Marija, saj si popolnoma mora, roke imajo krvave..."

Pogledala je svoje roke, potem pa njega. Ozrla se je, če ni kdo prisluškoval, a v vozu je bil polmrak in vsi so dremali. Sklonila se je k njemu in kot bi mu zaupala tajnost, mu zašepetala na uho:

"Veš, Grigorij je v resnici padel..."

prebrala in oblike so jo solze.

"Živi, živi..."

Naglo je stekla v drugo sobo, ne da bi se brigala za hčer. Grigorij je vstajal od mrtvih, vratil se je v življenje, to in samo to jo je zanimalo. Slišati je bilo, kako je na glas molila. Prvo, kar se ji je zdelo potrebitno, je bilo seveda, da je pokleknila pred sveto podobo in molila.

Marija je še enkrat prebrala telegram, Sonja je že od začetka vojne delala v oddaljeni bolnični v zaledju. Kako je mogel Grigorij priti tja, saj je obvestilo prislo s fronte? Razen podpisa priateljev je bilo vse nerazumljivo.

Vzela je iz predala obvestilo o moževi smerti in ga pozorno ogledovala. To je brez dvoma obvestilo o smerti. Ne morda iz kakih bolnice, temveč iz čete, v kateri je služil Griša. Kako je potem s stvarjo? Tam menda bolje vedo kakor Sonja... V kakšni zvezi je tu Sonja.

Pritisnila si je roke na sence iz smrtnega strahu pred besedo, ki jo je izrekla mati: "Živi." Pokazalo se bo, gotovo se bo pokazalo, da je pomota, težak nezoran.

Tatjana Petrovna se je vrnila v sobo. Njen obraz je sijal. Presečeno je pogledala hčer.

"Kaj pa ti je? Stoji kot okamenela. Saj Griša živi!"

"Ne vem," je s težavo zašeptala Marija, "ničesar ne vem."

"A telegram, telegram!"

Na mizi sta ležala dve kosa papirja, dve zmečkani pismi. Obvestilo o smerti in obvestilo o življenju. Kateremu naj verjamame? Kateremu je bilo mogoče verjeti?

"Ničesar ne razumem," je topo rekla. Nekaj v globini srca se je vžigalo veselje z majhnim iskricom, ki je bila pripravljena, da zagori z mogočnim plamenom. Marija je dušila to slabino iskrice, ni pustila, da bi se razgorela. Kajti bilo bi prekruto, prestrašno, dvakrat izgubiti Grigorija. Srce jo jebolelo kot rana in bala se je vsega, boljčine in veselja, kajti veselje bi se lahko spremenilo v še bolj boleče trpljenje.

"Ali bi pila čaj," jo je vprašala mati iz druge sobe. Marija ni odgovorila. Držala je v rokah telegram, neverjetne besede, ki jih ni mogla razumeti. Izognje copate Tatjane Petrovne so poštrale po sobi.

"Kakšna pa si? Kakšen telegram pa si dobila?"

Pogledala je mater z zmelenimi očmi.

"Od koga pa spet?" je godnjavo vprašala starca. Ni mogla trpeti ničesar, kar bi igralo vlogo v življenju njene hčere in ne bi bilo v zvezi z Grigorijem. Ni trpela Voroncova. Godrnjala je vselej, kadar je pozvonilo, sumljivo je ogledovala vsako pismo.

"Telegram... Telegram..."

Se enkrat je pogledala zmečkani papir in ječljaje, v pretrganih besedah, prebrala: "Grigorij Ivanovič je ranjen v naši bolnični Sonja."

Starca ji je iztrgala iz rok telegram. Sepetaje ga je še enkrat

PRISTOPAJTE K

SLOVENSKI NARODNI PODPORNİ JEDNOTI

USTANAVLJAJTE NOVA DRUŠTVA. DESET ČLANOV(IC) JE TREBA ZA NOVO DRUŠTVO

NAROČITE SI DNEVNIK
"PROSVETA"

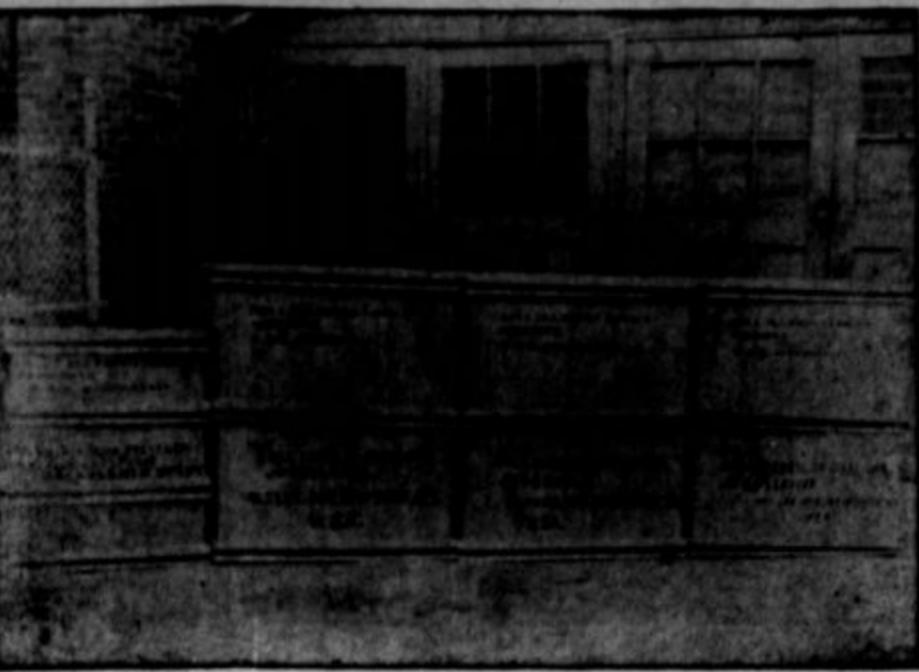
Naročnina za Združeno državo (Avvenom Chicago) in Kanado \$6.00 na leto; \$3.00 za pol leta; \$1.50 na četrletno; na Chicago in Cleve \$7.50 za celo leto; \$3.75 za pol leta; na Insemetno \$9.00.

Naslov za list in tajništvo je:

2657 SOUTH LAWNDALE AVENUE

CHICAGO 23, ILLINOIS

Poslušajte
 vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko radio uro v Chicagu od 9. do 10. ure dopoldne, postaja WGWS, 1360 kilocycles. Vodi jo George Marchan.

JUGOSLAVIJA za svojo rekonstrukcijo veliko potrebuje. V ta namen ji v Zed. državah pomaga organizacija The American Association for Reconstruction in Yugoslavia, Inc. Gornja slika prikazuje zabejo, naložene s krampi in lopatami, ki so bili odpeljani tja v maju t. l. na parniku "Radnik".

NAŠE AKTIVNOSTI

Zbira ANNE BENIGER

V minulih dneh so nam poslali nove naročnine zastopniki Joseph Jež, Warren, O.; Louis Barborich, Milwaukee, Wis.; Frank Cvjetan, Johnstown, Pa.; Anton Zornik, Herminie, Pa.; Joseph Oblak, Chicago.

Era izmed teh je bila za rojaka v Jugoslaviji. V zvezi s tem želim znova pouparati, da je naročnina za v staru kraj \$3.50 na leto. In naj znova citiram iz pisma tiskovnega urada slovenske vlade... "naj brez skrbi naši rojaki v Ameriki naročajo sorodnike na Proletarca in Ameriški družinski kolendar."

Tu omenjeno pismo je bilo v Proletarcu priobčeno v izdaji z dne 14. maja.

Drugi zastopniki in prijatelji lista, ki so se potrudili kolektati potekle naročnine in poslali vso zanje, so bili John Krebel in Frank Barbič, Cleveland, O.; Alois Ocepek, Barberston, Ohio; Anton Udovich, La Salle, Ill.; John Teran, Ely, in Max Martz, Buhl, Minn.; Louis Malenšek, Pueblo, Colo.; Anton Shular, Arma, Kans.; John Pečnik, Fontana, Calif.; Frank Sodnik in Frank Udovich, Chicago; Jos. Koršić, Detroit.

Naročniki, ki so obnovili list za celo leto in dodali k naročnini \$2 vsaki, so: Katarina Stimač, Detroit, Mich.; Mike Mentte, Oglesby, Ill.; Anton Cvjetan, Enon Valley, Pa.; John Tancek, Youngstown, O.; Ignatz Hainrichar in Jože Košiček, Berwyn, Illinois.

Obnovitev naročnine ter po \$1 v tiskovni sklad sta poslala Jack Yert, West Middlesex, Pa., in Frank Sasek, E. Helena, Montana.

Joseph Ovca iz Springfielda piše: "Priloženo pošiljam štiri letne naročnine za Proletarca. Smo malo pozni — zaradi zaplenosti, kajti ste vi obremenjeni z raznimi posli v uradu."

Poročam tudi, da smo na zadnjem klubovu seji razpravljali glede njegovega obstanka. Vsi smo bili zato, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dokler ne bo socializma,

ne bo mira, ne socialne zaščite,

ne delovno ljudstvo. Pa naj pride socializem pod kakršno koli označbo, kajti prifi mora.

Na naši prvomajski proslavi se je zbral le nekaj oseb, zato, da ohramimo tradicijo. Posebne pripredbe nismo imeli, le malo zadržali, da klub še obdržimo.

Kajti dok

Položaj Jugoslavije v njeni notranji in vnanji politiki

Titov govor v skupščini federativne Jugoslavije

(Nadaljevanje.)

Ta dvojčlinočnost te je kampanje, ki je v temi zvezzi izjavljam nekaterih uradnih krogov, je jasna in se vidi, da je tendenciozna in da hoče škodovati naši državi. Na eni strani so odklonili pomoč naši državi, na drugi pa tarrowo kako strašno trpi naša država in kako ji grozi katastrofa. Kaj je na stvari?

Tovariši! Jugoslovanska vlašča oziroma zunanje ministrstvo je po ministrovem pomočniku zahtevalo od ameriškega odpravnika poslov, naj pošilja stvarna poročila ameriški vladni način sporoči, da se v Jugoslaviji zaradi čut potreba za pomoč v žitu.

Nicesar drugega ni zahtevala. Storila ni nikakega oficijskega koraka. Mi res potrebujemo žito, ker smo imeli dve leti zaporedoma sušo, ker so zlasti najbolj pasivni kraji kot n. pr. Lika, Kordun, Črna gora, Bosna in Hercegovina, pa tudi mnogi drugi kraji ostali čisto brez vsega, tako da moramo danes napeti vse sile, da prehranimo to prebivalstvo. Po zunanjem ministrstvu smo dali vedeti zaveznikom, da ne prosimo na kolem pomoči, ampak da prosimo pomoči, ker imamo pravico do pomoči, ker imamo pravico na no.

Ce dajejo pomoč Nemčiji, Avstriji in drugim državam, ki so bile v vojni proti nam in zaveznikom, zakaj ne bi imeli mi pravice na to pomoč? Toda oni so to našo zahtevo spremnili v propagando, češ da smo padli na kolena, da jugoslovanska vlada nima sposobnosti, ker je pripeljala ljudstvo zaradi lakočne na rob propada. S tem želi izpodkopati naš ugled in inozemstvu in dokazati, da Jugoslavija ni konsolidirana in solidna država, z eno besedo, da jih rabiemo, in ce mi pristanam na to, da bodo (oni) naši varuh, da nam bodo dali 200 tisoč ton žita. Toda mi, tovariši, nočemo varuhov.

Storili smo vse, kar je bilo v naši moči, da v naši državi nihče ne bo umrl od lakote. Tudi danes se trudimo, ko zahtevamo žito pri tistih, ki ga imajo, da bi ga dali tistim, ki ga nimajo. Ce bodo pri tem pokazali nerazumevanje ali zlobno nasprotovanje, sem prepričan, tovariši poslanci, da bo vse naše pošteno ljudstvo odobrilo tudi naše najostrejše ukrepe proti tistim, ki bi nas skušali v teh težkih časih ovirati.

Kakor sem že rekel, nas obrekujejo, da izvažamo živež. Konkretno pravijo, da smo darovali 20,000 ton pšenice in koruze Rumuniji in 10,000 ton Albaniji. Tovariši, kaj je na stvari? Ko je bilo lanske jeseni vsemu svetu pa tudi nam znano, da je v Rumuniji težko in kritično stanje, da so kraji, kjer je ljudstvo v nevarnosti, da pomre od lakote, tedaj je prišel k meni sekretar rumunske vlade in me naprosil, da bi pomagali Rumuniji in da bi ji posodili. Rekel sem mu, da ne moremo prodajati in da tudi ne moremo podariti, ker tudi sami nimamo; ce pa bi vsaj nekaj imeli, bi radi volje podarili, ne pa prodali. Rekel sem mu, da bomo posodili Rumuniji, čeprav sami potrebujemo. S tem se je popolnoma strinjal in rekel, da bo to za Rumunijo resna pomoč, ce v decembri ne bo prišlo do lakote. In res smo Rumuniji posodili 20,000 ton pšenice in koruze. Sedaj vodijo v inozemstvu kampanjo, češ, da mi izvažamo žito in zakaj naj bi nam potem oni dali žito. Torej človekoljubno, prijateljsko in najbolj človeško gesto naše vlade izrabljajo reakcionarji proti nam tudi v naši državi, češ, da mi razispine gospodarimo tudi na zunaj, in

na svetu. O tem govorim na tem mestu zato, da se bo vedelo, zakaj se gre, da se bo vedelo, od koder naenkrat tako skrb ameriških uradnih krogov za Grčijo in Turcijo, zakaj tako sovrašči te krogov nasproti grškim demokratičnim silam.

Tovariši poslanci! Reakcionarji na zapadu navadno govorijo o dveh blokih, o zapadnem in vzhodnem. To govorijo tisti, ki si žele vojne, če bi ta njihova trditev postala resnica, bi bila nevernost vojne trajna, ker imajo bloki v sebi tako nevarnost. Toda danes si moramo z vsemi silami prizadevati, da se te želite reakcionarni vojni hujškače ne bodo uresničile. Danes sta na svetu dve fronti. Nevarna, čeprav maloštevilna fronta imperialističnih vojnih hujškačev in velikanska fronta narodov v vseh državah, ki si žele miru.

Tej fronti pripada nepremagljiva Sovjetska zveza, tej fronti pripada nova Jugoslavija, Poljska, Čehoslovaška, Rumunija, Bolgarija, Albanija, demokratične sile Grčije, Madžarske, tej fronti pripada velikanska večina narodov Amerike, Anglije, Francije, Italije in vseh ostalih držav ne samo v Evropi, temveč tudi na vsem svetu.

Neprestana budnost in razkrivkanje vseh izzivačev, vojni hujškačev in raznih imperialističnih manevrov je najboljša in najučinkovitejša oblika boja za utrditev miru na svetu.

Jugoslavija bo ostala tudi še nadalje zvesta dosedanja liniji v svojem boju za utrditev miru in tesnega sodelovanja z vsemi državami, ki so pripravljene sprejeti to sodelovanje, ker sem prepričan, da boste to odobrili, ljudski poslanci, in vsi naši narodi.

Vse to so klevete, ki imajo jasno tendenco. Tukaj svečano izjavljam, da ne bomo nikoli od nikogar zahtevali milosti, ampak samo pomoč, da katere imamo po našem mnenju pravico.

Ne, tovariši ljudski poslanci, ni na naši strani krivda, da se odnos z ameriško vlado niso izboljšali, ker mi zares želimo, da bi se ti odnos izboljšali, in se trudimo na vso moč, hkrati pa pričakujemo, da nam bodo tudi z druge strani prislasi nasproti.

Se eno vprašanje je, s katerim mislim, da se moram pečati, in to je: vprašanje odnosov z Grčijo. Odkar je narod v tej državi zaradi inozemskih intervenskih izgubil svojo svobodo in od kar je ta država postala igrača v rokah nekaterih imperialističnih sil, so se odnos z njo poslabšali. Da se razumemo: ne z narodom Grčije, z njim se odnos niso poslabšali, ampak s tistimi, ki so jih grškemu narodu vsili kot oblastnike. Grška vlada je pred Varnostnim svetom oklepetala Jugoslavijo, Bolgarijo in Albanijo, da so one povzročile državljanško vojno v Grčiji in da vse tri balkanske države podpirajo grško demokratično armado in podobno. Dosedanja preiskava v Grčiji je dokazala, da so obtožbe grške vlade pred Varnostnim svetom navadni falzifikati in klevetanje Jugoslavije, Bolgarije in Albanije. Ta preiskava pa je tudi odkrila pred vsem svetom to, česar ni pričakovala niti grška vlada niti njeni varuh. Odkrilo se je brezvladje in kruti teror nad demokratičnimi množicami Grčije in Makedonci v Egejski Makedoniji. Pokazalo se je, da so popolnoma resnični vsi podatki v spomenici, ki jo je jugoslovanska vlada predložila Združenom o pregašjanju Makedonov v Egejski Makedoniji. Toda spomenica je bila takrat odklonjena in niso razpravljali o njej, da bi se stvar raziskala.

Ne bom se spuščal v nadaljnje podrobno analizo o tem, kdo je zakrivil to, kar se danes dogaja v Grčiji. Moja dolžnost pa je, da zavrzem vsa obrekovanja in obtožbe proti Jugoslaviji kot neosnovane in tendenciozne. Vse gradivo, ki ga je dobila komisija v Grčiji, zgovorno potruje to, kar sem rekel.

Je pa neka druga stvar, zato katere moramo biti predvini kadar gre za Grčijo. V Grčiji ni samo gnezdo, polno vseh mogočih poiskusov monarhofskečiščnih izzivani Jugoslavije, Bolgarije in Albanije, ampak je Grčija postala tudi ena izmed baz imperialističnih sil, ki lahko ogrozi mir na Balkanu in

POPPYSEED GRINDERS
from
CZECHOSLOVAKIA

3.95

MACH. IMPORTERS
3720 W. 26th Street
ROC. 0808
Phone or Mail Orders Accepted

C. MILLER and SAVE MONEY

Complete Heating Plants

New Available at LOWEST PRICES

STOKERS • OIL BURNERS BOILERS • FURNACES

Pipe and Fittings, Phone for Free Estimates

MONROE 3387-88

Visit Our Showroom Open 8 A.M.-5 P.M.

OPEN MONDAY TILL 8 P.M.

C. MILLER SUPPLY CO.

928-30 W. Sheridan DIV. 0135

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

TIGHTENS FALSE TEETH OR NO COST

Amazing NEW Plastic Rollers

Writte Today for Your Tube, Only \$1.00. Address Gum Gripper, Inc.

Dept. A, 127 N. Dearborn St., Chicago 2, Ill.

LISTS FROM 4 to 6 MONTHS

GUM GRIPPER

Iz SANsovega urada

3424 W. 26th St., Chicago 23, Ill.

Zastopniki SANsa

Seznam' glavnih odbornikov SANsa in delegatov, na
znanjenih do 17. maja 1947, ki imajo pravico do
zastopstva na drugi konvenciji.

Glavni odborniki

Louis Adamič, častni predsednik, Milford, N. J.
Dr. F. J. Kern, častni član, Cleveland, Ohio.
Ebin Kristan, predsednik, Grand Haven, Michigan.
Janko N. Rogelj, I. podpredsednik, Cleveland, Ohio.
Fred A. Vider, II. podpredsednik, Chicago, Illinois.
Mirko G. Kuhel, tajnik, Chicago, Illinois.
Vincent Cinkar, blagajnik, Chicago, Illinois.
Jacob Zupan, zapisnikar, Berwyn, Illinois.

Drugi člani izvršnega odbora

Leo Jurjovec, Chicago, Illinois.
Anton Krapenc, Chicago, Illinois.
Leopold Kushian, Cleveland, Ohio.
Dr. Andrew Furlan, Waukegan, Illinois.
Frank Zaitz, Chicago, Illinois.
Louis Zeleznikar, predsednik nadzornega odbora, Joliet Ill.

Drugi člani nadzornega odbora

Josie Zakrajšek, Cleveland, Ohio.
Joseph Zavertnik, Englewood, N. J.

Člani širšega odbora

Anton Debevc, Sheboygan, Wis.
Joseph F. Durn, Cleveland, Ohio.
John Turk, Chicago, Illinois.
Teresa Gerzel, West Aliquippa, Pennsylvania.
Anton Horzen, La Salle, Illinois.
Anthony Jersin, Denver, Colorado.
Rev. Math. Kebe, Pittsburgh, Pennsylvania.
Franz Klun, Chisholm, Minnesota.
Helene Kušar, Berwyn, Illinois.
Katherine Kainz, Detroit, Michigan.
John Kvartich, Bridgeville, Pennsylvania.
John Pollock, Noble, Ohio.
Ludvik Mutz, New York, N. Y.
Antonette Simčič, Cleveland, Ohio (zdaj v Floridi).
Teresa Spek, St. Louis, Missouri.
Valentin Stroj, Indianapolis, Indiana.
John M. Stonich, Pueblo, Colorado.
Andrew Vidrich, Johnstown, Pennsylvania.
Anton Zbašnik, Ely, Minnesota.
Joseph Zorc, Waukegan, Illinois.

Prijavljeni delegati ter namestniki

1. podružnice
1. Detroit, Mich., Mary Knes—Joseph Koršič, Martin Cetinski — Michael Glad, Jennie Urban — Louis Urban.
2. Chicago, Ill., Ludvik Katz — Frank Ceglar, Katherine Hrvatin — Joseph Arnez.
3. Pittsburgh, Pa., George Witkovich — Jos. Sneller, Matt Cvetic — Antony Tomšic.
4. Johnstown, Pa., Mary Vidmar.
10. Canton, Ohio, Josephine Odar — Frances Gunia.
12. West Aliquippa, Pa., Louis Gerzel — Geo. Smrekar, Frank Strubel — Th. Gerzel.
18. Sheboygan, Wis., Frances Milostnik — Leo Milostnik.
25. Chicago, Ill., Frank Alesh—Agnes Bohinc, Frank Japich — Louis Zorko.
27. Arcadia, Kansas, John Kunstel—John Shular.
30. Sharon, Pa., Frank Kamar—Fr. Cimperman, Josephine Cvelbar — Joseph Garm.
33. Bridgeport, Ohio, John Vitez—Joe Skoff.
36. Waukegan, Ill., Albina L. Furlan.
38. Acmetonia, Pa., Alojzija Klemenčič—John Orišek, Anton Klemenčič — Jacob Pompe.
39. Cleveland, Ohio, John Centa—Anton Eppich, Karl Vrtošnik — Anthony Meklan, Krist Stokel—Mary Zavrl, Joseph Okorn — Frances Okorn, Felja Strumbelj—Mary Andolek, Jennie Skuk — Frank Hribar, Leopold Poljsak—Frank Lesar, Josephine Tratnik—Vinko Salmič, Stanko Dolenc, Josephine Petrič, Anton Wapotich, Mary Somrak, Ivanka Shiffner, John Marn, Frank Plut, Ursula Mulej, John Krebel, Joseph Sirel, John Smuk.
44. Traunik, Mich., Frank Praznik—Joe Knaus.

"PROLETAREC"

je v novi Jugoslaviji dobrodošel list.

V prejšnji je bil prepovedan.

Naročite ga svojcem. Stane \$3.50 za celo
letno. Pol leta \$2.

Naročite ga čitalnicam ter brašnim društvom
v vaših rodnih krajih.

V starem kraju tudi žele, da jim naročite

AMERIŠKI DRUŽINSKI KOLEDAR

Stane za stari kraj \$1.65, Z lanskim letnikom po-
lijemo oba za \$3. Dve knjige za tri dolarje. Tiskovni
urad slovenske vlade želi, da pošljemo ljudem tam
čim več izvodov Proletarca in Družinskega koledarja

Ne odlašajte! Pošljite naročilo takoj!

48. Cleveland, Ohio, Anton Jankovich—Louis Petrovič, Rudolph Lisich—Amalija Trbižan, Gertude Bokal—Angela Kalin, John Poznik—Mary Ogrin, Jos. F. Terbižan—Anton Mrak, Anton Skapin—Anton Bokal, John Zajc, Theresa Gorjane, Ivan Bostjančič, Joseph Stefančič.
49. La Salle, Ill., Christine Nadvesnik—Matt Vogrich.
51. Barberton, Ohio, Louis Arko—Lawrence Frank, Andrew Bombach—Anton Yakich.
53. Johnstown, Pa., Frank Chuchek—Angela Lovko.
54. South Chicago, Ill., Jacob Brijevec—John Bajuk, Ladislav Kuhel —Mike Zatkovic, Dr. Rudolf Zaletel—John Kosič.
55. Strabane, Pa., Mary Tomšič—Frances Bartelj.
56. Milwaukee, Wis., John Perme—Anna Puncer, Joe Zajs—Mary Schuler, Mary Musich, Frank Puncer, Charles Kramer, Agnes Medved.
59. Brooklyn, N. Y., Frank Voje—Viktor Kobilec.
60. Chicago, Ill., Philip Broyan—Anton Zupančič.
61. Indianapolis, Ind., Mary Stroj—Steve Skorjanc.
63. Brooklyn, N. Y., Frank Košak—Victor Kobilec.
66. Library, Pa., Jacob Dolenc—Frances Likar.
73. Herminie, Pa., Anton Zornik—Andrew Bertl.
78. Bridgeville, Pa., Louis Glaser—Amalija Horvat.
79. Girard, Ohio, John Tancek.
90. Kirkland Lake, Ontario, Canada, Anton Krajec—Nick Kuzma.
98. Export, Pa., Alexander Kerly—Andrej Drinjevich.
106. Euclid, Ohio, Anton Švelc—Frank Zaggar, Frank Teigel—Gusti Zupančič, Ahacij Prezelj—Mary Šter.
108. Detroit, Mich., Frank Modic—Albert Kirn, Albert Troha—Joseph Tehovnik.

Samostojne organizacije in ustanove

svetovne organizacije in ustanove
Slovenska narodna podpora jednota, Michael Vrhovnik—Lawrence Gradišek.
Progresivne Slovenke, Cecilija Šubelj—Frances Gorshe.
Federacija društev SNPJ za zapadno Pensylvanijo, John Terčelj—Anton Rožanc, George Smrekar—Jacob Ambrozich.
Federacija društev SNPJ za okraje Fayette in Green, Pa., Johanna Pečjak—Jacob Baloh.
Federacija društev SNPJ za okraj Westmoreland, Pa., Mary Fradel—Anton Zornik.
Federacija E. S. društev SNPJ za Zapadno Penn., Frances Likar —M. R. Kumer.
Dr. št. 106 SNPJ, Imperial, Pa., Mary Polšak—Anton Polšak.
Dr. št. 388 SNPJ, Purseglove, W. Va., Rose Selak—Lawrence Selak.
Slovenska pomočna akcija za Večji New York, Anna P. Krasna—Theresa Mose—Helena Kaplja.
Centralni odbor SANSA in društev v Chicagu, Milan Medvešek—Franc Vider, Joseph Oblik—Philip Broyan, Anton Trojar—Franc Vidmar.
American-Slovene Day Committee v Zapadni Penni, Mary F. Prasnikar —Anton Savorn.
Istrski ameriški družbeni klub, So. Chicago, Ill., Joseph Poropat—Joseph Bozich:
Pevski zbor "Slovan", Euclid, Ohio, Joseph Durjava—Frank Pozar.
Pevski zbor "Jadranci", Cleveland, Ohio, Leo Wolf.
Dramski klub "Soča", Strabane, Pa., Joseph Zupančič—Ignac Bradač.
Pevsko društvo "Slovan", Brooklyn, N. Y., Thomas Bertok—Viktor Kobilec.
Slovenski narodni dom, Indianapolis, Ind., Romuald Medvešček—L. Urbanič.
Slovenski delavski dom, Detroit, Mich., Joseph Kotar—Frank Modic.
Slovenski delavski dom, Collinwood, Ohio, Vincent Coff.
Slovenski društveni dom, Euclid, Ohio, Theo. Kircher—Jas. I. Rotter.
Slovenski narodni dom, Waukegan, Ill., Andrew Možek.
List "Prosveta", Chicago, Ill., Anton Garden—Filip Godina.
List "Proletarec", Chicago, Ill., Joško Ovčen, Angela Zaitz.

Poleg označenih delegatov so društva, podružnice in druge samostojne organizacije izvolile še okrog 25 nadaljnih delegatov, katerih imena pa še niso bila uradno sporočena v SANsov urad. Prosimo pripravite, da to storite ne kasneje kot do 24. maja.

Letna sejša g. odbora se prične 29. maja, konvencija pa 30. maja. Konvencionalna pisma in brzovaji se naj pošljajo na SANS CONVENTION, 6411 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio.

Mirko G. Kuhel, gl. tajnik.

Račun SANsa za marec in april 1947

	Dohodninski davek od plač	31.20
Filmi		439.90
Ameriški hrvatski narodni kongres		50.00
Seja eksekutive SANSA in ZOJSA		249.50
Zapisnik		10.00
Razno		5.16
Skupini izdatki iz upravnega sklopa	\$ 1,378.76	
Bilanca dne 28. februarja		
1947	\$ 2,624.47	
Dohodki za SANSo upravn sklad		
2. Chicago, Ill.	\$ 15.00	
7. Little Falls, N. Y.	\$ 12.05	
8. W. Newton, Pa.	\$ 14.40	
10. Canton, Ohio	\$ 2.59	
12. W. Aliquippa, Pa.	\$ 12.45	
15. Springfield, Ill.	\$ 2.55	
17. Uniontown, Pa.	\$ 9.40	
18. Sheboygan, Wis.	\$ 2.00	
24. Virden, Ill.	\$ 7.39	
25. Chicago, Ill.	\$ 112.00	
27. Arcadia, Kans.	\$ 2.00	
28. Conemaugh, Pa.	\$ 5.00	
30. Sharon, Pa.	\$ 8.25	
33. Bridgeport, O.	\$ 11.80	
35. Gary, Indiana	\$ 3.00	
36. Waukegan-North Chicago Ill.	\$ 16.00	
39. Cleveland, O.	\$ 40.00	
41. Fontana, Calif.	\$ 22.00	
44. Traunik, Mich.	\$ 12.20	
45. Sheboygan, Wis.	\$ 5.05	
46. Brooklyn, N. Y.	\$ 61.60	
48. Cleveland, O.	\$ 45.00	
54. So. Chicago, Ill.	\$ 13.15	
55. Strabane, Pa.	\$ 5.00	
59. Brooklyn, N. Y.	\$ 28.00	
66. Library, Pa.	\$ 3.00	
69. New York, N. Y.	\$ 68.00	
73. Herminie, Pa.	\$ 47.75	
84. New York, N. Y.	\$ 23.50	
86. Elizabeth, N. J.	\$ 4.00	
91. Chisholm, Minn.	\$ 23.00	
92. St. Michael, Pa.	\$ 8.00	
94. Hostetter, Pa.	\$ 26.00	
96. Auburn, Ill.	\$ 32.12	
106. Euclid, O.	\$ 20.00	
108. Detroit, Mich.	\$ 10.00	
109. Pueblo, Colo.	\$ 2.00	
Dramski klub "Soča", Strabane, Pa.	\$ 60.00	
Fred A. Vider, Chicago American-Slav Congress za vstopnice	\$ 10.00	
Za knjige in revije	\$ 3.00	
Rezno	\$ 1.58	
	\$ 1,211.44	
	\$ 3,835.91	
IZDATKI		
Najemnina urada	\$ 150.00	
Plača tajnika	\$ 100.22	
Plača pomočnika	\$ 258.00	
Telefon in telegrami	\$ 17.40	
Razvezetljiva	\$ 1.90	
Tisk brošur	\$ 32.00	
Cleštenje urada	\$ 2.00	
Poština	\$ 1.20	
Tiskovine	\$ 10.00	
Knjige, magazini in časniki	\$ 14.42	
Davek socialne zavarovalnine	\$ 5.86	

peljani in prisiljeni delovati za vero in okupatorja, čeprav niso vedeli, kaj delajo.

Torej moja prošnja na glavni odbor SANSA in delegate druge konvencije bi bila, če je le mogoče, da delujete v tem smislu z jugoslovansko vlado, da ti zapeljanci dobijo enakopravnost in svobodo. Jaz mislim, da je to želja vsega slovenskega naroda v Ameriki. Vojska je pa nesreča in z njo je nesrečen ves narod. Edino le z enakopravnost in ljubezni do bližnjega bo postala Jugoslavija srečna in močna. — Kot član SANSA je v začetnik politične akcije moja želja, da se o tem kaj ikrene in da se ta zavidnosti olajša in postane bratstvo in sloga na naši domovini Sloveniji.

S pozdravom,
Andro Spolar, član št. 25
SANSA, N. R. R. Algonquin, Ill.

je podpisalo 15 poslancev delavske stranke, poudarja med drugim, da bo delavska stranka začrala svojo vlogo, ako se bo v svoji nevolji do Sovjetov unije oslanjala na Trumana in se tem zamrežila v ameriški kapitalizem. A ravno tako narobe bi bilo, če se bi tebi nič meni na naslonila na Moskvo. Anglija naj bo torej to kar je bila v prošlosti, dežela ravnotežja.

To se pravi, gre naj na tisto stran tehnice, ki je najslajla, da zato nasproti, da je ne more prodreti. Nova naselbina je postala v zgodovini v notranjosti Grenlandije ali dalje proti severnemu tečaju. Poleg tega, da je velikanski otok iz najrazličnejših ozirov za znanost veleposmembnih, so spoznali tudi, da vpliva njegova daleč na jug močna ogromna množina ledu na vreme velikega dela Atlantskega Oceana Severne Amerike in celo Evrope. Med svetovno vojno so Nemci skrivomno poslali celo posadko znanstvenikov na najbolj zapuščen del vzhodne Grenlandije, da so po radiu sporočali o vremenu na Grenlandiji in posledicah tega vremena v domovino. Po teh vremenskih napovedih so se ravnali napadi nemških podmornic in letal na konvoje zaveznikov.

Danes se od nove naselbine v Skoresby sundu zopet širi to zanimivo lovsko pleme Eskimov proti severu in jugu, kjer so nekoč živelji na skrivosten način izumri pred nekaj sto leti njihovi plemenski predniki in zopet nastajajo nove lovski naselbine, ki kljubujejo ledu, mrazu in noči. Moderna sredstva, kot ledolomilci, letala in radio pa jih ne bodo več prepustila muhasti usodi in izpremljivemu podnebju nevarnega severa, in v bodočnosti bodo ostali kolikor toliko v zvezi s civiliziranim svetom, ki je v veliki meri premagal nevarnosti razburkanih oceanov, ledeni puščav in viharnih zračnih daljav.

Ako verujete v poslanstvo, ki ga vrši "Proletarec", pomagajte in zbirajte prispevke v njegov tiskovni "klad".

"Mortimer, better call the

Edison S. O. S. Crew!"

So takoj na mestu — "Johnny on the spot" — čim se
vam luči pokvarijo!

Trenutno pripravljena na vaš poziv je "mehanizirana armada" Commonwealth Edison Co. — armada električarjev s svojimi aparati ter orodjem, opremljena za vse slučaje. Bodisi podnevu kot ponoc se ti "uničevalci neugodja" odzovejo čim jim sporočite, da je električna poslužba na vašem domu v neredu.

Sporočite jim telefonično ko hitro m

FIGHT AGAINST REAL ENEMY

The American military tribunal in Nuremberg is to try 24 top officials of I. G. Farben, the giant German chemical trust, on charges of fomenting and waging aggressive warfare, mass murder, plunder and spoliation. A 20,000-word indictment filed on May 3 by the chief war-crimes prosecutor, Brigadier-General Telford Taylor, backs these charges with a formidable bill of particulars. It will be difficult for the defense to claim that Farben was just an ordinary business which did no more than obey the instructions of its government. The indictments shows that, even before Hitler came to power, the directors of Farben had reached an agreement with him for mutual support. From a very early date every phase of the trust's production was synchronized with the plans of the German General Staff. Its world-wide organization was completely integrated with the Nazi foreign-propaganda and espionage agencies. Its cartel arrangements with more than 2,000 major industrial concerns in the United States, Britain, and other countries were used to obtain the benefits of foreign patents for the Nazi war machine and to prevent or limit the production of strategic materials in those countries. "No German government could have planned and waged war without the full, wholehearted, and unstinted cooperation of Farben," the indictment declares. And in return for this cooperation the trust reaped rich rewards. Between 1932 and 1942 its profits rose from 71 million marks to 571 million. It shared the loot of the conquered countries. It profited from the exploitation of slave-labor, building a synthetic rubber plant to employ inmates of the Osewicim concentration camp, a plant where "sometimes over 100 persons died at their work every day from sheer exhaustion."

Farben's story would be incomplete without reference to its agreements with American corporations and we are glad to note that General Taylor has not neglected this subject. "Farben's pre-war activities," we are told, "were carefully designed to weaken the United States as an arsenal of democracy." Specific instances are cited of its arrangements with Alcoa and Dow Chemical, with Du Pont, with Standard Oil of New Jersey, and with other companies. One illuminating transaction mentioned was a "loan" of 500 tons of tetraethyl lead, used for high-octane gasoline, which Farben secured from the Ethyl Export Corporation just before Hitler's march into Czechoslovakia. According to the indictment, the purposes of this deal were "misrepresented." That we can well believe, but the deception of American businessmen in this manner, at a time when even Neville Chamberlain's eyes had been opened, suggests an almost wilful innocence on their part. In fact, the only reasonable excuse that Farben's American collaborators can offer is that they were hoodwinked and outwitted. However, this plea would be damaging to pride and prestige, and some of them are still hoping to get away with bland denials. Robert T. Haslam, vice-president of Standard Oil of New Jersey, declares that his company had no cartel arrangements with Farben, but merely agreements for the purchase and exchange of patents—a fine distinction, indeed, considering Farben's use of patents in suppressing competition. Willard H. Dow, chairman of Dow Chemical, is reported as saying: "We never had any contract with Farben." In view of evidence turned up by the Truman and Bone committees of Dow-Farben agreements limiting Dow's magnesium sales in Europe this in an amazing statement.—The Nation.

There Is No Absolute Meaning To The Words "Security" and "Freedom"

By RAYMOND HOFSES, Editor, Reading Labor Advocate

At the hour when readers of last Tuesday's evening newspapers were learning how the U. S. Senate had acted to limit the freedom of labor unions, an Episcopal Bishop was telling a Reading gathering that men and women of today must choose between security or liberty and freedom "with its admitted but glorious risks."

If union members had considered those two stories in relation to each other—which I am sure few of them did—they might have come to the disconcerting conclusion that they were in the process of losing both freedom AND security, since a worker without a strong organization is a rather helpless creature in these days of giant corporations.

It is necessary, of course, to agree with the Bishop in the broader aspects of his statement. Not only "today," but throughout the long process of social development which has culminated in what determined optimists call "civilization," men and women have indeed been choosing between freedom and security. And in the final analysis security always seemed to be the choice.

I say "seemed" because, as a matter of fact, people never really have had real freedom and because security is the foundation stone of worthwhile freedom. The process has been to accept new controls in order to achieve a greater degree of security through a better-organized society.

Why is it, then, that the unions of America are presently losing out in both freedom and security?

The answer is that they are trying to function under an economy that has no regard for the welfare of society as a whole, with the result that society, with the private-profit economy to which most workers subscribe, is not able to find security in the freedom of unions.

In more specific language, the explanation is that under the capitalist private-profit economy there is neither social security nor social freedom. Both are limited by personal or group interests and antagonisms. Freedom for corporations quickly become tyranny for

workers and ruination for small business. Security for investors who are looking for dividends inevitably conflicts with the freedom and security of wage-earners who want and organize to get fair pay envelopes.

And so it is that there is no absolute meaning to the words "security" and "freedom." Under a private-profit economy the choice is your security versus mine; your freedom or my freedom. That, as "Schnozzle" Durante would say, "is the situation that prevails" under the capitalist private-profit economy. And that is why, regardless of the size of their union, workers still remain individualists and, therefore, be divided, controlled and exploited.

738 Lobbyists Paid Over Four Millions

"Fixing" Things with Congress Has Become One of Major Industries

Lobbying at Washington has attained the proportions of a first-class industry.

The latest report of the Secretary of the House reveals that at least 738 persons are working at the lobbying trade and that they are drawing more than \$4,000,000 a year in salaries. How much is spent for "extras" is not disclosed, but undoubtedly the figure is much larger than the salary item.

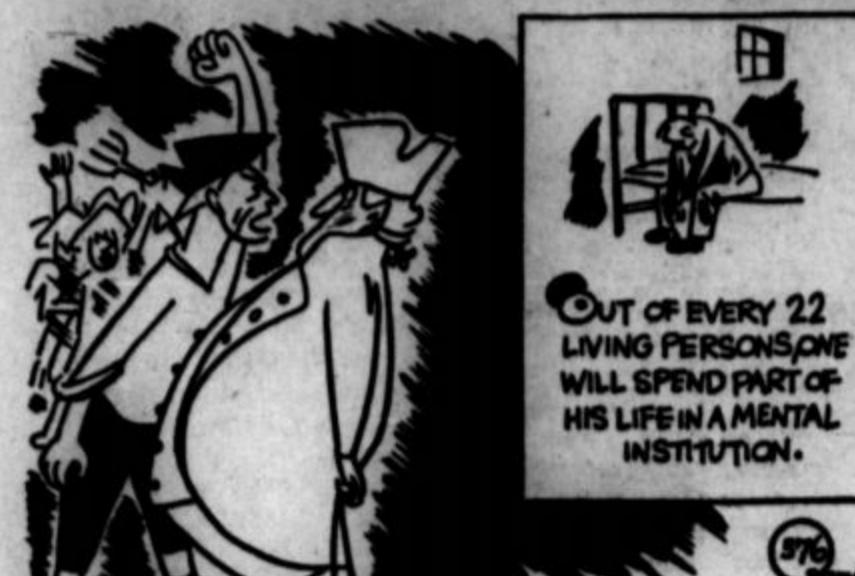
Some of the lobbyists collect salaries that put them in the higher income brackets, while others to hear them tell it, work for "peanuts."

As might be expected, the high-priced group represents industries which are seeking special favors from Congress. The kingpin is Purcell L. Smith, representing the Power Trust, who admits he's paid at the rate of \$65,000 a year, plus several thousand more for "expenses."

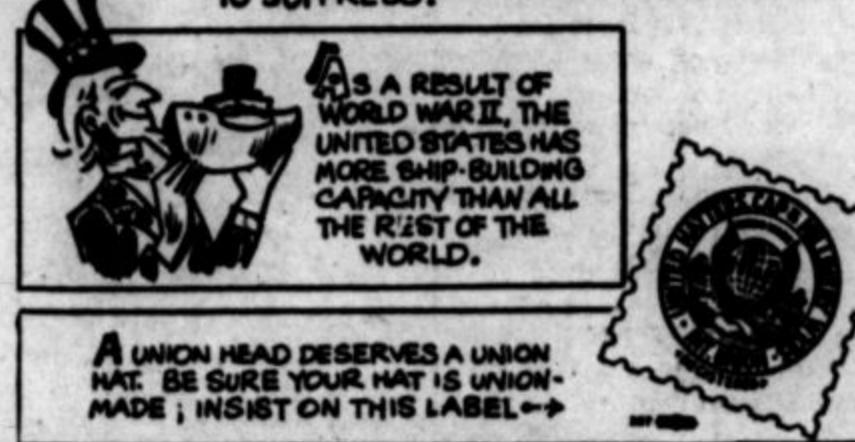
He that riseth late must trot all day.—Ben Franklin.

PROLETAREC

THE MARCH OF LABOR

THE FAMOUS BACON'S REBELLION IN 1676 IN VIRGINIA DEVELOPED LARGELY FROM A SERIES OF WHITE SERVANT STRIKES, WHICH LOCAL JUSTICES HAD ATTEMPTED TO SUPPRESS.

A UNION HEAD DESERVES A UNION HAT. BE SURE YOUR HAT IS UNION-MADE; INSIST ON THIS LABEL.

Look Out! The Wind is Rising

Remember how all those business men promised us that if the OPA was killed, prices would seek their level? They were right. Prices are seeking their level—at the moon.

Clever chaps, those business men. What a laugh they had at our expense. Last year they piled up profits of twelve billion dollars, after persuading Congress to kill the OPA and reduce their taxes.

And still they are not satisfied. At the present rate of price increases, corporation profits this year, after taxes, will reach the staggering total of 15 billion.

All that money comes out of our pockets. We're the suckers. On April 1, wholesale prices on all commodities had risen more than 32 per cent since Congress killed the OPA.

Food prices were still worse. They had risen more than 48 per cent on April 1, while prices were seeking their astronomical level.

Now these business men have us right over a barrel. We can't pay those prices unless we get more wages. And if we get more wages the business men will boost their prices again. So, the more we get, the further we fall behind.

And instead of doing anything about prices, Congress is prattling about restricting labor.

Labor has only one chance to come out even and that is for prices to be reduced. But Congress isn't listening to anything like that. Congress hears the voices of the corporations, coming down from on high—from the summits of their mountains of gold.

These voices tell Congress not to worry about business but to worry about labor. Labor, they say, is the cause of all our troubles. And Congress responds like a puppy licking its master's hand.

Of course the congressmen and senators are not as worried about this as we are. They got a 50 per cent wage raise plus liberal "expenses." Their wages have gone up faster than prices.

And we pay those wage increases out of our taxes while Congress figures out ways to make it harder for us to pay our food bills.

This can't go on much longer. Even Congress ought to be able to see that. We are heading toward one hell of a crash! When it comes, Congress had better be prepared to feed several million unemployed.

Congress won't be dealing with labor unions then. It will be dealing with mobs. The steady influence of labor leaders, striving to achieve economic sanity, will be gone.

And those billions of excess profits the corporations have piled up? They will be gone, too. The coming cyclone will leave little behind it—perhaps not even Congress.—The International Teamster.

Monopoly

More than 1,800 formerly independent manufacturing and mining concerns have been swallowed up through merger and acquisition since 1940.

Their combined asset value was 4.1 billion dollars, or nearly 5 per cent of the total asset value of all manufacturing concerns in 1943.

Moreover, it was the larger corporation, each having assets of over five million dollars (in many instances achieved through earlier acquisitions) that accounted for some three-fourths of these recent 1,800 acquisitions.

The war contributed powerfully to the trend of concentration. Government purchases and government financing of productive facilities were channeled predominantly into the hands of corporations which already occupied positions of dominance. Surplus profits created by such channeling have contributed powerfully to the trend by providing funds for additional wartime and postwar expansion through acquisition of former competitors. Out of 175 billion dollars of government contract awards between June, 1940, and September, 1944, 107 billion, or 67

per cent, went to only 100 of the more than 18,000 corporations, receiving such awards. During the war sixty-eight corporations received two-thirds of the one billion dollars appropriated by the government for research and development purposes in industrial laboratories.

More mergers and acquisitions in the manufacturing and mining industries took place in 1946 than in any of the previous 15 years. In 1946, the number of mergers was 26 per cent above the number in 1945, and 225 per cent above the annual average of the years 1940-1941. Years of greatest business activity and high price levels are the years in which the greatest number of mergers take place.

—Robert E. Freer

POPULATION INCREASES 1 MILLIONS SINCE 1940

Uncle Sam now has 142 million nieces and nephews, according to the Bureau of the Census. That is a gain of 11 millions since the 1940 census.

The population is growing older, too, "because people are living longer," says J. C. Capp, Bureau director.

IN THE WIND

From THE NATION

Shortly before his death on June 1, Robert Johnstone, Jr., of Downington, Pa., wrote a foxhole will bequeathing his \$10,000 government insurance benefits to a fund promoting better relations between the white and yellow races. A former member of the Japanese kamikaze corps will enter Lafayette college in the fall as the first beneficiary of Johnstone's legacy.

Kate Smith has been rebuked in the Lutheran Research Society's Letter, for being "definitely a radical."

The Bituminous Coal Institute has just put out a handsome two-color, 24-page booklet on "Mining Towns—a Pictorial Story of Their Progress." Scattered through it are gleaming pictures captioned "Healthful, Modern Kentucky Coal Town," and the like. This booklet arrived in the morning mail on the day the papers carried news of the Centralia, Illinois, mine disaster.

Vittorio Mussolini, says the Associated Press, arrived "clandestinely" in Argentina a month ago and has been offered a job by a wholesale butcher. No italics necessary.

Good News Department: The army has abandoned the caste system—according to a directive of the Secretary of War—in military cemeteries.

Circle 26, SNPJ

Will Present a Very Good Program

CHICAGO, Ill.—Members of Perfect Circle No. 26-SNPJ have been busy rehearsing for the past weeks, and with very good reason, too. They are going to present a minstrel program titled, "Sho Nuff" on Saturday night, June 7, SNPJ hall. The Circle has presented many programs in the past years, but they are really working hard to make this one just a little bit different and even better than any of the rest.

Forty members will take part in the program starting with a short, simple skit of welcome by the tiny kindergarten members of the Circle. A special sketch concerning the trend of times and our own Society will be featured. The minstrel show, because of the make-up angle will be a show in itself, and will be presented as such. Guest speaker for this occasion will be Michael Vrbovnik, juvenile director of the SNPJ.

Perfect Circle has also invited the Waukegan Circle to participate on the program, as well as some of the South Side Juveniles. We sincerely hope they will accept, as when these groups get together with us like this, a promising good time is in store for all concerned.

Music for dancing will be furnished by Edward Pitlik and orchestra, and refreshments, both liquid and otherwise will be plentiful. Need we say more? Perfect Circle therefore extends a cordial invitation to all their friends and supporters to spend an entertaining evening with them on Saturday night, June 7, SNPJ hall. Tickets are only 50 cents and can be had from any Circle members.

Ann Sannemann, director.

Political Prayers

For many years the Democratic Chaplain flooded Congressmen with prayers. No effect. Now the Republicans have fired the Democratic chaplain and they will be flooded with Republican prayers from a Republican chaplain.

Well, sometimes money talks, but why waste it on prayer?

School teachers voted two to one against removing rent controls, while farmers (who don't rent homes in the cities) voted two to one for abolishing rent control.

Wheat!

Good news for a hungry world! The first wheat crop in history to top a billion bushels is forecast by the Department of Agriculture.

This would be about 17 percent more than the previous record crop of 874 million bushels harvested last year.

Department officials said the bumper yield will make possible larger shipments to Europe, provided the nations there can raise the money and scavenge up the ships to transport the food.

GREECE: FIRST STATION STOP

Anybody who believes that American capitalism is going to stop the spread of Soviet Communism merely by successfully halting the spread of Soviet influence in Greece and Turkey, oppose an ever-growing number of controls upon the people, will soon have to raise their sights or be sadly disillusioned.

We predict now that Greece is going to be only the next station-stop along the line that this nation will be forced to travel if it insists upon making the world safe for the American economy. American wealth will have to be sent along a broader front if communism is to be turned back.

Russia isn't going to be stopped from exporting its philosophy and extending its prestige and power merely by the exportation of American food and administrators to other nations. Neither is democracy going to gain in favor among the peoples of Europe and Asia as a result of the kind of economy that the United States will have to adopt as its own economic and ideological imperialism spreads to new areas.

If, as we are now told, the conflict between Russia and the United States is a struggle between democracy and dictatorship, then the only way in which democracy can win converts is by example here at home.

Can we set an alluring example of democracy and still retain the private-profit economy that already menaces the freedom of labor? The question, we submit, answers itself. Competitive capitalism, having fulfilled its historic mission, must impose an ever-growing number of controls upon the people. The more money we spend to offset the Communist influence abroad, the more nearly we will approach a way of life at home that will have no resemblance at all to the democracy we fought two world wars to save.

A program of democratic Socialism in the wealthy U. S. A. would set a standard of life and human relations which might serve as an example for other nations to emulate. It would give hope to oppressed peoples throughout the world and it could help others from its surpluses without multiplying the class controls that are now rapidly being established.

"You must know more than the dog," explained the animal trainer when asked how he taught his pets to perform. Likewise you must be more democratic than your opponent if you want to teach democracy to the onlookers.

With labor controls and a growing militarism here at home, the American way doesn't appear to be shaping up properly.—Reading Labor Advocate.

Sound Advice From Senator Baldwin

Senator Raymond E. Baldwin, a "first-terminer" from Connecticut, a Republican, made a remarkably good labor speech before the Engineering Association of Yale, the "Ivy League" university from which Baldwin himself graduated.

First, he gave an excellent review of the "bitter and bloody" strikes of the past, the "small civil wars" in which powerful employers tried to crush the young labor movement.

"Management felt that labor was becoming unreasonable and must be suppressed—by force. The struggle only made labor more determined to win, regardless of the cost," Baldwin pointed out.

"Does anyone suppose that the laboring people of our country would return quietly to the place they held in society 25 years ago? The result of extreme anti-union legislation would be a wave of strikes and industrial warfare such as we have never seen.

"Production would come to a halt. Shortages would increase. Prices would skyrocket. The people would violently object.

"The net result would be that, in 1948, a new set of laws, even more unpalatable to management than the present ones, would be quickly put on our books.

"Any practical man should realize that an employer who believes he can put labor back where it was 50 years ago is deluding himself, wasting his time, and heading for further labor trouble.

"We are dealing here with human beings. We are dealing with American citizens, men that you and I know and live with. If we pass any legislation that will drive them to violent action, by punitive provisions, we are doing this nation and ourselves a disservice."

MONOPOLIES AND TRUSTS

(A Resolution adopted by the 30th annual meeting of Central Co-op Wholesale.)

The most threatening development in our economy today is the alarming growth of powerful business combines and trusts. Through corporate mergers and interlocking directorates, this concentration of tremendous